Ч. 166 Четвер 25 липня (6 серпня) 1896. Рік VI

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників Люд. Пльона і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік зр. 2·40
на пів року „ 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік зр. 5·40
на пів року „ 2·70
на чверть року „ 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр.

Ц. к. краєва комисия для ревізиї катастру податку ґрунтового.

Утворена на основі закона з дня 1 січня 1895 для переведеня ревізиї катастру податку ґрунтового (по мисли закона з 12 липня 1896 р.) ц. к. краєва комисия для тої ревізиї, розпочала з вчерашним днем наради в сали сесийній ц. к. краєвої Дирекциї скарбу.

Комисия та в Галичині числить 24 членів і тількож заступників, по половині вибраних Соймом, а по половині покликаних правительством, при чім половина членів, покликаних правительством, належить до катеґориї оплачуючих податок ґрунтовий; члени комисиї (взглядно їх заступники) ділять ся на підкомітети (по вісім: по половині з помежи членів, вибраних Соймом, по половині з помежи членів, покликаних правительством) після районів: львівского, краківского і тернопільского.

Стан особовий комисиї єсть слідуючий:

Предсідатель: Є. Ексц. Намістник кн. Евстахій Санґушко;

заступник предсідателя; ц. к. Віцепрезидент краєвої Дирекциї скарбу др. Витовт Коритовский;

референт краєвий Йосиф Ґец, ц. к. старший радник скарбу; — заступник референта краєв. Франц Памула, ц. к. секретар скарбу;

референти для під комітетів: для Львова Володимир Ганкевич, радник рахунковий, бувший інспектор оцінки ґрунтової; — заступник Йосиф Хшановский, землемір евіденцийний, бувший референт оцінки ґрунт.; — для Кракова: Едвард Сарнецкий, ц. к. управитель уряду продажи соли, бувший старший комісар оцінки ґрунт.; — заступник Андрій Броніський, ц. к. люстратор лісів; — для Тернополя Йосиф Груннер, ц. к. поборець податковий, бувший комісар оцінки ґрунт.; — заступник Альфред Ґловіньский ц. к. землемір евіденцийний.

Члени:

для рейону львівского вибрані Соймом: Еміль Торосевич (властитель більшої посілости); ґр. Станіслав Стадницкий (власт. б. посіл.); Роман Тишовницкий (власт. реальности); — покликані правительством: Здислав Обертиньский (власт. б. посіл.); Іван Бертеміліян Браєр (власт. б. посіл.); Володимир Ганкевич, радник рахунковий краєв. Дирекциї скарбу; Володислав Домбровский ц. к. управитель уряду продажи соли;

для рейону краківского: вибрані Соймом: ґр. Іван Стадницкий (власт. б. посіл.); Йосиф Менциньский (власт. б. посіл.); Франц Крамарчик (власт. реальности); Мариян Дидиньский (власт. б. посіл.); — покликані правительством: Станіслав Енджеєвич (власт. б. посіл.); Володислав Галленбурґ-Галлер (власт. б. посіл.); Едвард Сарнецкий, ц. к. управитель уряду продажи соли: Володислав Стоклосиньский, поборець податковий;

для рейону тернопільского: вибрані Соймом: Григорій Ґлухівский (власт. б. посіл.); Йосиф Гурик (власт. реальности); ґр. Клим Дідушицкий (власт. б. посіл.); Лешок Ціньский (власт. б. посіл.); — покликані правительством: Михайло-Зіхельбурґ-Гарапіх (власт. б. посіл.); Едмунд Литиньский (власт. б. посіл.); Йоф Груннер, ц. к. поборець податковий; Маврикій Орлевич, ц. к. контрольор гол. ур. податкового;

Заступники членів:

для рейону львівского: вибрані Соймом: ґр. Іван Шептицкий (власт. б. посіл.); Іван Тшецеский (власт. б. посіл.); Феликс Созаньский (власт. б. посіл.); Войтіх Василівский (власт. б. посіл.); — покликані правительством: Зенон Матій Серватівский (власт. б. посіл.); Витовт Незабитівский (власт. б. посіл.); Йосиф Хшанівский ц. к. землемір евіденц.; Зиґмунт Скупский ц. к. поборець податковий.

для рейону краківского: вибрані Соймом: Станіслав Жаба (власт. б. посіл.); Іван Чупка (власт. б. посіл.); Станіслав Домбский (власт. б. посіл.); Станіслав Поточек (власт. реальности); — покликані правительством: Леопольд Дітль (власт. б. посіл.), Андрій Ґльоссер (власт. б. посіл.); Андрій Бронівский, ц. к. люстратор лісів; Іван Заклика ц. к. секр. пов.;

для району тернопільского: вибрані Соймом: Мечислав Онишкевич (власт. б. посіл.); Тадей Федорович (власт. б. посіл.); Ґустав Стравиньский (власт. б. посіл.); ґр. Мечислав Пініньский (власт. б. посіл.); покликан. правительством: Роман Вибраніський (власт. б. посіл.); о. Теодор Кордуба, гр. кат. парох і декан; Альфред Ґловіньский ц. к. землемір евіденц.; Феликс Червіньский, ц. к. поборець податковий.

На вчерашне засіданє прибули всі члени ц. к. краєв. комисиї з виимкою пп. Здислава Обертиньского і Григория Глуховского, котрі оправдали свою неприсутність; на їх місце покликано заступників пп. Зенона Матія Серватовского і Мечислава Онишкевича.

Нарадам комисиї задля неприсутности Є. Ексц. п. Намістника проводив заступник пред-

Сини вдовиці

(З мадярского — Франца Герцеґа).

Кальоман Дорвай, старший і властитель господарства, котрому вже минув був сорийцятий рік, по страшних душевних муках признав ся своїй матери, що залюбив ся в донці Горвата і хоче єї взяти собі за жінку.

Вдовиця, що навіть добре не знала, хто то ті Горвати, таки розплакала ся рісними сльозами, коли їй таке сказав. — Розумію ся, ти не можеш вже дочекати ся, коли я очи замкну... хочеш привести до хати молоду жінку, що грає на фортепяні, строїть ся і твою бідну матір загризла би на смерть своїми примхами...

А Кольоман не відозвав ся па то ані словом, лиш вибіг з хати на обійсте, де як-раз на великий страх наймитів два молоді бики в шаленій лютости стали бити ся рогами. Кольоман вибіг ще в пору; у него була сила за два бики і він взявши костур скочив межи них і став їх розганяти та загнав їх до стайні.

Та впрочім молодому господареви було того за мало і він ще того самого вечера написав лист до свого брата Ґези, що був адвокатом в столици, щоби якось полагодив тоту справу, бо він без тої дівчини не може жити, а слова не зломить і скорше в лоб собі стрілить.

Третого дня приїхав Ґеза. Елеґантний і веселий як звичайно. Своїй матери привіз самовар і шовкову парасольку, а пані Дорзай обнявши та поцілувавши свого наймолодшого сказала до него.

— Ти таки зовсім инакший! Твій брат то невдячний урвитель, залюбив ся в якійсь чужій дівчині та хоче єї привести в хату, щоби мене на смерть загризти...

Адвокат погладив матір по єї сивій голові та успокоюючи єї відозвав ся:

— Доки я жию, то з того нічого не буде!

* * *

Бідна пані Дорзай дожила не мало гризоти. Ледви що перестала носити чорну сукню по своїм небіжчику чоловіці, як вже мусіла казати робити собі нову на похорон своєї доньки, молодої жінки. В рік опісля немилосердна костомаха забрала і єї маленьке внучатко. В серци бідної жінки, що зазнала тілько нещастя вкоренило ся таки таке переконанє, що там на горі в хмарах єсть хтось, що дуже єї не любить і завзяв ся на ню.

Та й за що як-раз на ню? Та же другі матери мають також діти, другі жінки мають також чоловіків... Не могла таки позбути ся тої упорної гадки, що там на горі записують лиш єї гріхи і задлятого єї щоденна молитва була радше сваркою з своїми ворогами, як християньскою молитвою.

— Та я не нарікаю на Господа Бога, кланю ся перед ним і приймаю єго волю, але нехай мені хоч моїх синів держить при житю...

Від коли поховала своє внучатко, ніхто не видів єї инакше убрану, як лиш в чорній сукни. Пани Дорзай не було тогди більше, як пятьдесять літ, але вже була таки зовсім посивіла. А преці жінка родить ся більше на то, щоби панувати, як щоби мучити ся.

Колись була з неї дуже красна дівчина, пізнійше стала з неї така красна жінка, що слава про ню була в цілім краю. Очи у неї були ще й нині дуже красні, хоч вже тілько наплакала ся по ночах.

А що-до єї синів, то було так, що не могла також радувати ся з того, що они їй удали ся. Та й чого мала радувати ся? Того, щоби їх ще завтра відвести до гробу? А відтак — як то дивно розумує иногді серце матери — їй здавало ся, що скривдила би свою помершу доньку, як би задля жиючих синів на ню призабула.

Мимо всяких заходів синів не могла доньки позабути, сини єї не розуміли, були для неї, як би чужі і кождий з них ішов в свій бік. Єї син, той адвокат, був ще серцю матери близшим, мав більше такту, як чувства.

* *

— Маю дві неділі свободи — сказав адвокат до своєї матери — можемо через той час побути разом на купелях в Ґідеґкуті. Тимчасом Кольоман упорає ся зі живом...

Отже поїхали до недалекого купелевого місця, а пані Дорзай тішила ся вже наперед, що єї син заверне там всім дівчата голови. Она вмавляла в себе, що всі дівчата будуть там дурїти за Ґезою, а Ґеза — як пристало на

сідателя Віцепрезидент краєвої Дирекциї скарбу др. Витовт Коритовский.

Предсїдатель відкриваючи засїданє о 11 год. перед полуднем повитав зібраних і подякував їм за то, що прибули так численно, а відтак розповів історию реґуляциї ревізиї катастру податку ґрунтового, до котрої треба буде взяти ся.

Відтак уділив п. Віцепрезидент др. Коритовский голосу референтови краєвому старшому радникови п. Йосифови Ґецови, котрий представив зарядженя, видані в послїдних роках для заведеня і приготовленя справи ревізиї катастру ґрунтового, а також предложив богатий материял до тої ревізиї, зібраний по части в дорозї рекламаций, по части урядово орґанами евіденцийними. Після закона ревізийного, ц. к. комісия краєва для ревізиї катастру податку ґрунтового мусить до шести місяців закінчити свою дїяльність і предложити свою роботу центральній ц. к. комісиї ревізийній, котра буде урядувати у Відни в 1897 р. і дїяльність свою закінчить до трох місяців.

Комісия краєва ухвалила відтак предложений проєкт реґуляміну єї дїяльности і розпочала ся обширнїйша дискусия над проґрамою тої дїяльности, котрої на вчерашнім засїданю ще не закінчено.

Перегляд полїтичний.

Президент міністрів ґр. Бадені оглядав вчера в Люблянї місто і єго деякі інституциї, а відтак принимав на авдиенциї місцеві власти і товариства. Президентови міністрів представляли ся дивізіонер Ґеґедіш з офіцирами штабовими, маршалок краєвий з членами виділу краєвого і президент краю зі всїма урядниками. Урядникам сказав п. президент міністрів, що має надію перевести ще сего року реґуляцию платнї. Бурмістр міста, котрий дякував правительству за поміч підчас катастрофи, закінчив свою бесїду польскими словами. Президент міністрів відповідаючи бурмістрови, подякував за принятє, яке єму зроблено і сказав за принятє, яке єму зроблено і сказав, що видить в тім не лиш чувства для своєї власної особи, як радше для цїсарского правительства, котрих людність в своїм власнім інтересї повинна держати ся. Дальше зазначив п. президент міністрів, що буде старати ся піддержувати оправданї бажаня всїх міст, бо того вимагають інтереси країв, щоби міста процвитали. Раду громадску завізвав президент міністрів, щоби в інтересї міста держала ся здалека від полїтики, а старала ся о добро мешканців на поли економічнім. Бесїду мою закінчив президент міністрів по словіньски бажанєм, щоби оба народи краю для свого власного добра і своїх інтересів та свого поступу в розвою жили в згодї.

З Константинополя доносять, що в тамошнім арсеналї настав горячковий рух. День і ніч веде ся робота. Принято множество нових робітників. В короткім часї будуть вже готові один корабель панцирний, три крайсери і дві лоди торпедові.

Новинки.

Львів дня 5 серпня 1896.

— **Ц. к. краєва Рада шкільна** ухвалила на засїданю з дня 30-го липня с. р.: 1) Затвердити іменованє кс. Ів. Фішера на духовного члена до ц. к. окружної Ради шкільної в Снятинї і іменованя кс. Брон. Стасицкого і о. Льва Сембратовича на духовних членів до ц. к. окружної Ради шкільної в Сяноцї; 2) іменувати учителями народних шкіл: Йос. Островского управителем і Соф. Ґрінберґову молодшою учителькою 4-кл. школи народної на Знесїню, Ів. Казановского в Поднїстрянах, Йос. Крупиньского при школї ім. Мариї Магдалини у Львові, Елеон. Білиньску в Тершові, Ів. Томяка в Бусовисках, Войт. Топольского старшим учителем 4-кл. школи народної в Жмигородї, Фел. Венцлевску старшою учителькою народної школи ім. Ядвиґи у Львові, Кат. Антикарску старшою учителькою женьскої школи ім. Конарского у Львові, Йос. Писовича учителем в Городовичах, Брон. Лопушаньского управителем 2-кл. школи в Медусї; 3) установити посади третих катихитів римо- і греко-кат. для народних шкіл в Коломиї від 1 вересня 1896; 4) приймити до відомости справозданє краєвого інспектора шкільного з люстрациї ґімназиї в Стрию.

— **Сплачуванє ратами кар грошевих.** Міністерство внутрішних справ з причини одного случаю, де засуджений на кару грошеву домагав ся позволеня сплачувати єї ратами, орекло, що подання того рода мають бути властию, до котрої були внесені, відкидувані без відклику до властий висших.

— **Др. Михайло Борисїкевич**, професор окулїстики на университетї в Градци, приїхав на кілька тижднїв до Галичини і перебуває у свого брата в Цьвітовій коло Бучача.

— **Огнї.** В Бродах погоріло послїдними днями вісїм домів при ул. Валовій. Лише сторожи пожарній треба завдячити, що огонь не прибрав більших розмірів. — В Коничах під Бурштином вибух перед кількома днями в само полудне огонь, а був так сильний, що полумінь була видна в Бурштинї, віддаленім на одну милю. — В селї Глинику, повіта ропчицкого, підпалив Ів. Коханек, зарібник, жонатий, батько одної дитини, хату своїх родичів, з мести за то, що отець хотїв єго видідичити в користь молодшої сестри.

— **Ніби чудо.** В Берездівцях, бобрецкого повіта, розповідає 12-лїтний хлопчик, що видїв Матїр Божу, удає пророка і чудотворця. Легковірний нарід збігає ся великими товпами та слухає єго небилиць, а найшли ся проворні люди, котрі сейчас розпочали складки на будову костела на тім місци, де Матїр Божа привидїла ся тому хлопцеви. Се очевидячки пахне обманьством і безсовістним використуванєм легковірного темного народу, длятого власти певне вмішають ся в ту справу.

— **Пригода на зелїзници.** В незнаний доси спосіб відорвали ся на зелїзничій стациї в Кімполюнзї три зелїзом наладовані ваґони і покотили ся аж до стациї Фрассин, де паткнули ся на ваґони з деревом. Три ваґони розбили ся на ґріски, а з того вийшла шкода на 8.000 зр. На щастє не потерпів з людий нїхто.

— **Наслїдки легковірности.** Фірма господарских машин в Празї, Умрат і спілка, виставила на лїцитацию господарство Николи Захарка з Ку-

---

доброго сина — не буде навіть і дивити ся на них, лиш все буде ходити на прохід з своєю матірю попід руку. В списї гостий знайшла вдовиця підозріне імя:

— Горват! Ану-ж то ще родина Горватів, нашого Кольмана?

— Може бути — сказав Ґеза чогось знеохочений. — Але впрочім, що они нас обходять?

— Правду кажеш, они нас нїчого не обходять.

При вечери на веранді доглянула мати Горватів.

— Дивись, сину, то они, при онтім довгім столї.

При довгім столї, в крузї може якої пів десятки паничів верховодила мала дївчина щебетуха. Волосє у неї було кучеряве, личко гарне а очи аж сьвітили ся від веселости. Навіть коли їла не могла она всидїти тихо і пустувала, як той, що мало із шкіри не вискочить. Вдовицю аж страх брав, коли дивила ся на таке поведенє дївчини.

Господи сьвятий, і таку дївчину хоче менї Кольман привести в хату.

* * *

Другого і третого дня виділи они, як та молода дївчина пустувала в парку та викликувала дивовижу. Тепер вже знав Ґеза напевно, що то тоту Кольман собі вибрав. Третого дня завів Ґеза свою матїр до водоспаду. Заговорившись по дорозї зайшли они туди і сїли собі на лавочку. На лавочцї сидїла сама одна якась дама. Високого росту панна, з лицем трохи блїдим, в дуже простенькій, але гарненькій тоалєтї. Робила якусь ручну роботу а при тім слухала, як вода шумить. Коли Ґеза Дорзай попросив єї, щоби позволила сїсти, панна почервонїла ся а відтак сказала щось, чого не можна було зрозуміти.

Заклопотанє дївчини впало пани Дорзай дуже в очи і она шепнула свому синови до уха:

— Горватівна певно би так не заклопотала ся.

При вечери розповів Ґеза матери несподївану новину.

— Знаєте, мамо, хто то була тота панночка коло водоспаду, що виглядала так лагідно? Також Горватівна. Она називає ся Фльора і єсть старшою сестрою тої малої непосидющої Кляри.

— Ну, то видко, що не вдала ся до своєї родини.

— Мої приятелї розказували менї, що єї дома уважають за попелюшку. Не беруть єї з собою між люди, бо она спокійна, дївчина без претенсий і знає ся лїпше на вареню, як на танцях і забавах....

Ще кілька разів сходили ся они з Фльорою Горватівною коло водоспаду. Панї Дорзай відозвала ся одного разу до дївчини і завела з нею сердечну розмову, а коли ще Фльора розповіла їй тайну як робити повила з бресквинь, то панї Дорзай таки любенько погладила єї по блїдім личку.

— Дїйстно, я не розумію, які тоті мужчини — говорила опісля вдовиця до свого сина — їм подобають ся лиш дївчата, що нїчого би не робили, лиш бавили ся, а з котрих відтак бувають легкодушні жінки.

— Таки й правда — сказав на то Ґеза, — коли-б Кольман мав хоч трошки розуму, то повинен був залюбити ся у Фльорі, а не в Клярі.

— Коли бо у Кольмана нема й трошки розуму....

За кілька днів опісля дістав адвокат депешу, щоби задля важних справ вертав назад до столицї.

Ґеза злагодив ся до дороги а Кольман приїхав до Гідеґкута по матїр.

Мати розповіла синови все, що тут за той час стало ся.

— А знаєш що Горвати також тут? Твої Горвати!

— Та я вже довідав ся....

— Доси була я й без того противна тому. Але тепер, від коли я пізнала ту дївчину то не хочу вже нїчого і чути.

— Певно — відозвав ся адвокат і собі — де бо у тебе, Кольмане, і розум подїв ся? Коли-б у тебе було хоч дрібку розуму, то треба було вже залюбити ся у Фльорі, а не в Клярі. Хиба не правда, мамо?

— Розуміє ся, чому би не правда? — Панї Дорзай не мала нїчого против Горватів. Они можуть бути прецї зовсїм порядні і добрі люди... Лиш тота Кляра то така, що з нею би нїхто не видержав... Єї старша сестра, Фльора... то зовсїм инша дївчина...

І вдовиця стала дуже вихвалювати попелюшку Горватів лиш на то, щоби в єго очах понизити Кляру.

— А видиш — каже Ґеза — наша мама була би щаслива, коли би ти взяв собі таку дївчину.

— Я і сама не моглаби тобі лїпшої вишукати — сказала на то панї Дорзай.

— Але у тебе нема розуму і ти завязав собі сьвіт Клярою.... Думаєш, що я не знаю, що сказав: Або та, або нїяка инша!

— Господи, — обрушив ся Кольман. — А хто-ж говорить о Клярі? Та-ж я Фльору люблю і з нею хочу женити ся.... Чей же менї тої недозрілої школярки не потреба!

— От маєте! — відозвав ся на то Ґеза здивований. — А ми думали, що ти хочеш женити ся з Клярою... Чуєте, мамо, та-ж він з Фльорою хоче женити ся!

Панї Дорзай як би перепуджена видивила ся на свого сина.

— А ми думали, що ти Кляру собі вибрав.

На другий день поїхав адвокат до столицї. В день опісля попросив Кольман свою матїр, щоби она пішла з ним в гостину до Горватів, бо они би дуже радї пізнати ся з панею Дорзай.

Зі сльозами в очах убирала ся панї Дорзай в свою чорну сукню та зворушена обняла свого старшого сина.

ликова за довг, що має виносити 22 зр. 6 кр. Той довг повстав в той спосіб, що Захарко дав собі накинути аґентами якусь машину на рати. Тепер грозить легковірному Захаркови утрата послїдного кусника землї. Той факт повинен би послужити пишим селянам за осторогу, щоби не дали себе піддурювати і не входили в нїякі зносини з пройдисьвітами-аґентами.

— Намірене самоубийство. Тепер надходить час маневрів, а з ним також час більших військових вправ. Треба признати, що такі вправи при теперішнїй спецї дуже утяжливі, але коли сего вимагає мілїтаризм, то годї. Не так думають всї вояки; декотрі скорше наложать на себе руку, як мали-б видержати великі вправи. До сих належав очивидно і вояк 22-го полку краєвої оборони Сергій Шлезюк, котрий в самоубийчім намірі скочив до керницї, а коли єго відтак витягли ще живого, не хотів брати записаних лїкарем ліків.

— Нещастна пригода. Дня 29 липня в Глинянах господар Михайло Бунда, при звоженю жита з поля, притягав рублем снопи на возї. Рубель зірвав ся зі шнура і ударив Бунду так нещасливо в груди і живіт, що він по кількогодинних муках помер. Бунда був порядний і честний господар і за заслуги положені коло будови церкви в Глинянах одержав в 1894 р. від Впреосьв. митрополита Сильвестра Сембратовича похвальну грамоту. Покійний мав 48 лїт і полишив стару матїр, жінку і пятеро дїтий.

— Бурі з градами. Страшний град навістив дня 25 липня по полудни околицю Радимна. Град величини курячого яйця, наробив великої шкоди і знищив майже цїлком засїви. — Дня 25 липня в околици Новосїлець, Войткової і Гронзьови, добромильского повіта, падав другий раз град і вилили води. В Новосїлцях обірвала ся хмара, а річка Сенковець так вилила, як не памятають того і найстарші люди. Шкоди дуже великі.

— Польоване на людий. Як пишуть з Тернополя відбула ся перед тамошним судом присяжних цїкава розправа; она показала здичілість, яку можна бачити у наших лїсових дозорців і побережників. Обжалований Челядка, побережник в селї Папірні, так горячо сповняв свою службу, що стріляти до чоловіка, всьо одно чи то був злодїй чи переходячий случайно через лїс, приходило єму так легко як до заяця. Перед кількома тижднями засуджено єго на два місяції вязниці за пострілене грубим шротом одного чоловіка, а в понедїлок ставав перед судом присяжних знов за те, що шевцеви Сороцї всадив в ногу кілька мов горох грубих кульок шротових, котрих навіть лїкарі не могли добути, так що Сорока вже на все буде кривати на ногу. Цїкаве було й то, що один сьвідок належав також до лїсної зьвірини Челядки, бо в кілька днїв пізнїйше до него стріляв, але єго не поцїлив. За то польоване засуджено Челядку на 4 місяції вязниці.

— Лиси в горах буковиньских коло Путилова розмножили ся в такім числї, що селяни не можуть удержати анї одної курки. В полонинах нападають лиси на цїлі стада овець. На толоцї в Мариничах дївчина Мария Вадилюк мусїла звести борбу з лисом, заки змогла вирвати з єго зубів вівцю, котру треба було відтак дорізати. Лиси стали ся справдїшною язвою для населеня, а Пруєак що винаймив польоване, не уміє їх винищити. Коли селянин забє лиса, то виставляє себе на різні неприємности: тяганини до суду і т. п.

— Чотири роки в домі божевільних в Берлинї висидів безвинно один цукорничий челядник, котрого віддано там тому, бо він заєдно говорив, що в черепі голови має кулю з револьверу. Лїкарі не вірили єго говореню і орекли, що він божевільний, а тимчасом тепер при помочи ринтґенівского проміня показало ся, що дїйстно в єго головї понизше ока в кости була куля. Очевидно, що здорового і невинного челядника випущено зараз на волю.

— Страшний вчинок божевільного. В Сучаві жив при своїй матери Катеринї Прекуре єї син Ґаралам. Сими днями напав він свою матїр і положив єї кількома ударами сокирою в голову трупом. Лїкарі орекли, що Ґаралам Прекуре допустив ся сего страшного злочину в нападї божевільства, і казали єго відставити до сучавского суду.

— Довгий вік. В Баку на Кавказї померла міщанка міста Шемахи, Келба-Секна-Мешаді-Магед-Кізи переживши 110 лїт, 10 місяців і 10 днїв та лишивши по собі 300 потомків. Дїти, числом 18, майже всї вже старенькі люди держать ся добре. Старуха аж до смерти була здорова і анї разу в своїм житю не шукала поради лїкарскої. Взір і слух мала знамениті. Живила ся переважно ростинними стравами.

— Помер о. Омелян Чирняньский, парох в Крампні, дукляньского деканата, перемиської епархії, дня 18 липня с. р., в 53-ім роцї житя, а 28-ім сьвященьства.

Штука, наука і лїтература.

— „Зоря“ в ч. 14 містить дальші частини порозпочинаних творів. (Не той став, повість Левицкого; Сьвітові байки в сьпівах Ст. Руданьского; Мария Стуарт, Ґрінченка; Листи з криму, Конисього; Бусько білий. Верхратского), а крім того: Упокій, поезию Ґрінченка; З поезий В. Ахшарумова, В. Щурата; Хронїку і бібліоґрафію. — Ілюстрациї уміщені отсї: Павло Полуботок (портрет). Ворожба (рисунок Іжакевича). Хрест в Ростоках (повіта косівского). — Додаток: 13 аркуш словаря російско-українського від слова „Помѣсь“ до слова „Попадать“.

Господарство, промисл і торговля.

— Ц. к. Дирекция руху зелїзниць державних оповіщує: Галицко-адриятицкий звязок зелїзничий. З днем 1 серпня 1896 увійде в житє додаток III до тарифи з дня 1 сїчня 1893.

З днем 1 серпня 1896 входить в житє VII додаток до сїчневого видання (1896) ґенеральної товарової тарифи австрийских зелїзниць державних.

Торг збіжевий.

Львів дня 3 серпня: Пшениця 6·50 до 7·— зр.; жито 5·25 до 5·50; ячмінь броварний —·— до —·—; ячмінь пашний 4·25 до 4·50; овес 5·80 до 6·—; ріпак 8·50 до 8·75; горох 4·50 до 8·—; вика 4·50 до 4·75; насїнє льняне —·— до —·—; сїмя конопельне —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 4·25 до 4·50; гречка —·— до —·—; конюшина червона галицка —·— до —·—; шведска —·— до —·—; біла —·— до —·—; тимотка —·— до —·—; ганиж —·— до —·—; кукуруза стара —·— до —·—; нова 0·— до 0·—; хміль 30·— до 40·—.

Переписка від Редакциї.

Вп. А. Сел. в Зал. На той темат писало ся у нас вже торік більше менше в сю саму пору, то-ж не можемо користати з вашої рукописи, котра ще крім того потребувала й оброблення. Рукопись звернемо, але просимо прислати на оплату порта. Займати ся посилкою в иншу сторону нам годї; се вже Ваше дїло.

Вп. С. Киз. в Ж.: Розуміємо Ваше положене і щиро Вам сочувствуємо. Однакож дописи не можемо помістити, бо она відносить ся до справи чисто особистостої а до того ще й спорної в котрій нам годї забирати голос. Не думаємо також, щоби Ви що у Відни осягнули. То справа раз передавнена, а відтак випуваті в нїй більше давні порядки, як теперішні обставини. Нам видить ся, що лїпше остати ся при тім що єсть, як тратити ся на процес і не зискати нїчого. Коли позволите то задержимо рукопись для себе, яко матерпял до історії, бо єсть в нїй кілька цїкавих дат як з Вашого житя так з обставин давнїйших лїт. — А може би скорше здало ся щось вдїяти через Сойм. Чи ви пробовали?

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 5 серпня. Зачувати, що Є. Вел. Цїсар поїде дня 19 вересня до Чакатурн на Угорщинї.

Любляна 5 серпня. В честь президента міністрів відбув ся похід зі смолоскипами а словіньскі і нїмецкі товариства співацкі устроїли серенаду.

Сибін 5 серпня. Помер тут комапдант корпуса ґен. Ґалґочі.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

— Ти у мене добрий сипок, Кольмане, честний і щирий. Але той урвитель не адвокат знову мене зловив.

Триюмф любови.

(Новогрецка казка — Івана Мореаса).

Ареті.

Під верандою своєї палати, з тої сторони, як гори, сидїла княжна Ареті і вишивала.

— Ах — думала она собі — нехай побоюють ся о своє житє ті, що дрожать перед пошестию. Я не бою ся смерти: Я преці суджено князя Вавилону, що своєю рукою задушив змия а своїми стрілами забив птицю ґрифа.

А то чула смерть і розгнївала ся. Ще того самого дня перекинула ся в чорну і жовту гадину, закрала ся і вкусила красну княжну в праву грудь, в лївий бік і в палець, на котрім була обручка.

Закликали дванайцять славних лїкарів і перший сказав:

— Дуже інтересний случай!

Другий сказав:

— Я вже наперед сказав, що так буде.

Третий сказав:

— Гм! Гм!

Всї прочі покивали головами.

А мати княжної сказала:

— Встань, люба дитинко, твій суджений приїде нинї.

— Ох, матїнко, не можу вже встати — вітхнула Ареті — для мене вже все скінчило ся. Але коли мій суджений приїде, то застав для него стіл, так, як то він любить, а не кажи єму, що я вже померла, доки він не покріпить ся.

Сказавши то, красна княжна замкнула очи і померла.

Єї убрали як під вінець, дали в одну руку хрестик висаджений перлами, а в другу віночок з розмарину, котрого з росою нарвали. Трийцять служниць заводили коло померлої княжної, а в ногах мати єї волосєм своїм аж порох стирала. Аж ось над'їхав молодий князь зі своєю дружиною на кониках вороних з музикою і бубнами, а трийцять білих мулів везло дорогі подарунки для красної молодої.

Та й сїв до величавого заставленого стола. Аж нараз стало єму темно перед очима і він спитав:

— Єсть чаша а в нїй вино, як золото, але нема віночка доокола неї, та й кришталь в нїй чомусь вищерблений. Що то має значити? — Та й зачув, як сьвященики відправляють молитви за померших.

І він приступив до старенького сьвященика, та каже:

— Чоловіче вічної правди, чи тут мерлець в домі? Чи то мати моєї милої, чи наймолодша сестра, котру она так дуже любила?

— Анї мати твоєї милої, анї єї наймолодша сестра — каже сьвященик тихо — то померла таки твоя мила.

— Добрий отче — каже князь — коли-ж ти менї правду сказав, то кажи-ж копати могилу для неї, але довгу і широку, могилу на двоє! А відтак виймив ніж і встромив собі в само серце.

Одна могила вкрила їх обоє і з серця молодого виріс циприс, а з серця молодої корчик рожі. А коли подуе вітер з півночи, то циприс нахилить ся до корчика рожі; коли-ж подує вітер з полудня, то корчик рожі нахилить ся до циприса, а коли то видять люди, то кажуть:

Видите, то двоє бідних, що любили ся з собою; Бог не хотів, щоби они за житя обнимали одно другого і они цїлують ся тепер по смерти.

8

Поручає ся

торговлю вин ЛЮДВИКА ШТАДТМІЛЛЬЕРА у Львові.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купує і продає

всякі ефекти і монети

по курсі даній найдокладнійшім, не числячи жадної провізиї

Яко добру і певну льокацию поручає:

4% листи гіпотечні коронові
4 1/2% листи гіпотечні
5% листи гіпотечні преміовані
4 1/2% листи Тов. кредитового земс.
4 1/2% листи Банку краєвого
4% листи Банку краєвого
5% облігациї комунальні Банку крає.
4 1/2% пожичку краєву галицку

4% позичку краєву галицку коронову
4% пожичку пропінацийну галицку
5% " " буковиньску
4 1/2% пожичку угорскої зелізної до-дороги державної
4 1/2% пожичку пропінацийну угорску
4% угорскі Облігациї індемнізацийні
і всілякі ренти австрийскі і угорскі,

котрі то папери контора виміни Банку гіпотечного всегда купує і продає

по цінах найкористнійших.

Увага: Контора виміни Банку гіпотечного приймає від Вп. купуючих всякі вильосовані, а вже платні місцеві папери цінні, як також купони за готівку, без всілякої провізиї, а противно замісцеві лишень за відтрученєм коштів.

До оферт, у котрих вичерпали ся купони, доставляє нових аркушів купонових, за зворотом коштів, котрі сам поносить. 9

Бюро оголошень і дневників

приймає

ОГОЛОШЕНЯ

до всїх дневників

по цїнах оригінальних.

До

Народної Часописи, Ґазети Львівскої, і Przeglą-dy

може лише се бюро анонси приймати.

Бюро дневників і оголошень

Л. ПЛЬОНА

у Львові

улиця Кароля Людвика ч. 9.

приймає

абонамент на всї дневники

по цїнах оригінальних.

С. Кельсен у Відни

поручає:

Кльосети з переплнвом води і без того. — Рури кльосетові. — Каналові насади з патентовим замкненєм.— Збірники на воду. — Комплетні уряджена купелеві. — Вентілятори. — Прибори до водотягів, як також рури ляні і ковані. — Помпи, фонтани і всякі арматури.

Заступники для Галичини і Буковини

ГЕРМАН ГАМЕЛЬ у Львові Пасаж Гавсмана ч. 8.

На жаданє висилає ся катальоґи.

Бюро дневників і оголошень **Л. Пльона** у Львові

улиця Кароля Людвика число 9, приймає

абонамент на всї дневники по цїнах оригінальних.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.